

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
23 серпня 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Угода про асоціацію стає реальністю *Сергій Олександрів, "Голос України"2*
У листопаді цього року на саміті «Східного партнерства» у Вільносі Україна може підписати Угоду про асоціацію з Європейським Союзом. Цей історичний шанс ми отримали завдяки плідній роботі Верховної Ради. Треба відзначити консенсус, який склався у питанні європейської інтеграції серед ключових політичних сил країни. Саме така командна робота дозволила за останній рік прийняти більше євроінтеграційних законів, ніж за кілька минулих років.

Зачем Украине референдум? *Марія Сергеева, "Комсомольская правда в Украине"4*
Дискуссия относительно внешнеполитического вектора развития нашей страны достигла апогея. В высоких кабинетах взвешиваются все за и против сотрудничества с Таможенным союзом и ассоциации с Европейским союзом. Но почему-то главный источник власти в Украине - народ - в этих прениях участия не берет. В Компартии считают, что нельзя без обсуждения с общественностью выбирать друзей для Украины, вступать в те или иные союзы.

По сланцевій революції завдає удару... Chevron? *Віталій Княжанський, «День» ...5*
Схоже, УРП не пройде також і у Львові. Як повідомила на сесії Івано-Франківської облради у вівторок народний депутат, голова парламентського комітету з питань екологічної політики І.Сех, там «відбулася робоча група. Позитивних аргументів щодо узгодження цієї угоди не звучало під час проведення робочої групи».

Конгресс украинцев: «Без надії сподіваємось» *Лидія Денисенко, «2000»9*
Д.Павличко: "На мой взгляд, надо поддерживать Кличко. Не потому, что он наимудрейший и наибольший патриот, — по-простому ответил пан Дмитро. — Из всех троих самый мудрый Яценюк, а Тягнибок — наиболее национальный. Но Кличко может лучше всех подойти той части Украины, которая еще не определилась. Поэтому у него и выше шансы победить Януковича".

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Арсеній Яценюк сказав послу США, що змінити вивіску – не головне
Українська правда13

Головна мета "Батьківщини" – не змінити вивіску на офісі президента, а забезпечити позитивні зміни в країні, в житті кожного її громадянина. Про це заявив лідер однойменної фракції А.Яценюк під час зустрічі з новим послом США в Україні Д.Пайеттом у четвер, повідомляє прес-служба "Батьківщини".

Вадим Колесніченко: «Україні не потрібна гомодиктатура...» *ГолосUA.....13*
ГолосUA звернувся за коментарями до автора законопроекту.

Игорь Мирошниченко: «Миссия оказалась невыполнимой» *From-UA*15

На фоне своих партайгеноссе Мирошниченко выглядит если не олигархом, то вполне состоявшимся деловым человеком. На сегодняшний день Мирошниченко владеет серьезным гостиничным и ресторанным бизнесом в столице, естественно оформленным не на себя, а на своих родственников. Ранее информационный портал job-sbu.org писал о том Мирошниченко является совладельцем киевского ресторана «De Kindrat», который находится на улице маршала Гречко 5, гостиницы «Nyvky Plaza» и ресторана «Laterrass».

БЛОГИ

Анатолій Гриценко: «Вітаю з Днем незалежності!» *pravda.com.ua*17

Сьогодні перед нами – іспит, перевірка на міцність і гідність. Маємо об'єднати наші зусилля і вистояти зовнішній тиск, захистити незалежність України.

Олег Ляшко: «Московські запроданці у Івано-Франківській облраді» *lb.ua*.....17

Ще у лютому я писав про те, що ВО "Свобода", прикриваючись націоналістичними гаслами, цілеспрямовано працює на Москву. Ганебне голосування Івано-Франківської обласної ради це підтвердило.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Молодые оппозиционеры намерились вступить в "Батьківщину" *Интер, Подробности*18

Стабільна робота шахтарів - гарантія енергетичної безпеки, заявив Президент *УТ-1, Підсумки дня*19

Дій Росії не було б, якби там були певні, що угоди України з ЄС не буде *Радіо Свобода, Ваша Свобода*20

Друковані видання

Угода про асоціацію стає реальністю

Сергій Олександрів, "Голос України"

У листопаді цього року на саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі Україна може підписати Угоду про асоціацію з Європейським Союзом. Цей історичний шанс ми отримали завдяки плідній роботі Верховної Ради. Треба відзначити консенсус, який склався у питанні європейської інтеграції серед ключових політичних сил країни. Саме така командна робота дозволила за останній рік прийняти більше євроінтеграційних законів, ніж за кілька минулих років.

Зокрема, на вимоги Євросоюзу ухвалено Верховною Радою і підписано Президентом:

— Закон про приєднання України до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності;

— Закон про внесення зміни до статті 263-1 Кримінального кодексу у зв'язку з приєднанням України до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності;

— Закон про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією;

— Закон про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів (стосовно виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України);

— Закон про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо реалізації державної антикорупційної політики;

— Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення системи захисту персональних даних»;

— Закон про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України стосовно відповідальності юридичних осіб).

Серед вищезгаданих законів треба виділити останній, адже він є компромісним. Його внесли до парламенту представники майже всіх фракцій (крім КПУ).

Згідно з ним, кримінальна відповідальність поширюється на установи, підприємства чи організації. Під його дію не підпадають державні органи влади, органи місцевого самоврядування та створені ними організації, що повністю утримуються за рахунок державного або місцевого бюджету, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, фонду гарантування вкладів фізичних осіб, а також міжнародних організацій.

Не менш важливим є закон стосовно реалізації державної антикорупційної політики. Для громадськості стає відкритим єдиний реєстр осіб, що вчинили корупційні правопорушення, а фінансові декларації високопосадовців з'являться у вільному доступі в Інтернеті. Форма декларацій має бути деталізована, щоб можна було виявити конфлікт інтересів. Відтепер оприлюднюватимуть доходи не тільки особи, чиї одноразові видатки перевищуватимуть 150 тисяч гривень, а й громадяни, витрати яких будуть більшими, ніж 80 тисяч гривень.

Крім того, реформується антикорупційна експертиза. Профільний парламентський комітет здійснюватиме обов'язкову антикорупційну експертизу проектів законів, поданих народними депутатами, що впливатиме на рівень лобіювання інтересів певних осіб з корупційною метою.

Отже, виконана лише частина вимог Євросоюзу. Залишаються: припинення політичних переслідувань, зміна виборчого законодавства, реформування прокуратури та судового законодавства.

А тим часом політологи поділилися своїми думками щодо перспектив підписання Угоди про асоціацію з ЄС.

На користь євроінтеграції України, зазначив заступник директора Агентства моделювання ситуацій Олексій Голобуцький, відіграє той факт, що наша держава може стати важливою ланкою в побудові європейської системи безпеки. Виходячи з цього, за певних обставин, при підписанні Угоди про асоціацію європейські політики можуть заплющити очі на факт ув'язнення Юлії Тимошенко.

А політолог Володимир Цибулько вважає, що на саміті Україна—ЄС у Вільнюсі геостратегічний фактор вийде на перший план. «Євросоюз представляє собою демократичну імперію, тому «якщо він зупинятиметься у своєму розширенні, то почне згортатися», — підкреслив експерт. Нині, за його словами, Україна не претендує на членство в ЄС, йдеться тільки про асоціацію та про зону вільної торгівлі.

Під час XV саміту між ЄС та Україною, який відбувся 19 грудня 2011 року, лідери Євросоюзу та наш Президент Віктор Янукович погодили текст Угоди про асоціацію. А 30 березня 2012 року її парафували з текстом, що містив положення про поглиблену та всеохоплюючу зону вільної торгівлі як її невід'ємну частину.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=300321>

Зачем Украине референдум?

Мария Сергеева, "Комсомольская правда в Украине"

8 сентября коммунисты начинают сбор подписей для проведения всеукраинского референдума. Главный вопрос: куда стране ассоциироваться - в Таможенный союз или Европейский союз?

Дискуссия относительно внешнеполитического вектора развития нашей страны достигла апогея. В высоких кабинетах взвешиваются все за и против сотрудничества с Таможенным союзом и ассоциации с Европейским союзом. Но почему-то главный источник власти в Украине - народ - в этих прениях участия не берет. В Компартии считают, что нельзя без обсуждения с общественностью выбирать друзей для Украины, вступать в те или иные союзы. Целесообразно было бы пригласить украинцев на референдум и спросить, в каком направлении они хотят, чтобы страна двигалась - на Запад или Восток?

Не упустить шанс

- Проведение референдума - вот единственный вариант, который поможет показать реальную картину того, что делается в Украине и кому на самом деле принадлежит власть в стране - народу или чиновникам и олигархам, - убежден лидер коммунистов Петр Симоненко. Политик уверен, что если сегодня украинцы проигнорируют референдум и не смогут отстоять свою позицию "и показать, кто в доме настоящий хозяин, то после ноябрьского саммита в Вильнюсе этот шанс будет утрачен навсегда".

По словам лидера КПУ, граждане страны должны понимать, что референдум - это не только и столько выбор внешнеполитического и внешнеэкономического курса, а прежде всего борьба за власть.

Подводные камни ассоциации

Нынешнюю политическую ситуацию в Украине коммунисты описывают как переломную, судьбоносную и крайне опасную для будущего народа и государства. Они даже не исключают сценария, когда подписание Соглашения об ассоциации может привести к государственному перевороту.

- Группка политиков от имени народа Украины собирается подписывать Соглашение об ассоциации с ЕС. Они собираются брать долгосрочные обязательства, за которые будут расплачиваться не лично, а все граждане стран, - высказывает опасения Симоненко. - Речь идет о таких обязательствах, под которые нужно менять Конституцию Украины, добровольно отдавать в руки еврочиновников часть суверенитета нашей страны, подписываться под теми евроценностями, которые украинский народ не разделял и не разделяет. Все это может закончиться антидемократическим государственным переворотом.

А спросят ли у народа?

Коммунисты опасаются, что оппозиция сообща с властью попытается сорвать проведение общенационального референдума. Ведь не исключено, что украинцы проголосуют за Таможенный союз и не захотят идти по проторенной политиками дорожке в Европейский союз. А если провести сейчас референдум, то и в будущем придется советоваться с людьми. И некоторым политикам это не по душе.

- Наивные люди, эти выходцы из оранжевых партий. Они так привыкли вести с властью договорные игры, так уверены, что навсегда будут спарринг-партнерами в потешной игре голубые против оранжевых, поочередно сменяя друг друга в президентском кресле, что даже инстинкт самосохранения потеряли. И не понимают, что если сегодня выбьют из рук народа его законное право на референдум, то уж власть этим правом воспользуется по полной программе, - резюмировал Симоненко.

"Воспользуются по полной программе" означает, что при необходимости без обсуждения с общественностью политики смогут поменять Конституцию - изменить способ избрания президента, сделать парламент двухпалатным.

4 миллиона подписей планируют собрать коммунисты для проведения общенационального референдума (по закону необходимо собрать 3 млн подписей).

Андрей Магера, замглавы Центризбиркома:

- Процесс референдума относительно вступления Украины в Таможенный союз или ЕС, инициируемый Компартией, без подписи главы государства является бесперспективным. В законе указано, что президент издает указ о референдуме. Но никто не может его к этому вынудить. Вспомните 2009 год, когда граждане выступили с инициативой референдума относительно НАТО и Единого экономического пространства. Глава государства Виктор Ющенко отказался назначать референдум.

<http://kp.ua/daily/230813/409983/>

По сланцевій революції завдає удару... Chevron?

Віталій Княжанський, «День»

У вівторок Івано-Франківська обласна рада ухвалила рішення, яке може справити не найкраще враження про Україну у іноземних компаній, що чекають сигналів про сприятливий клімат для інвестицій у видобуток нетрадиційного газу в Україні. Депутати відмовилися узгодити проект угоди про розподіл продукції при видобутку вуглеводнів на ділянці Олеська між державою Україна, «Шеврон Юкрейн Б.В.» і товариством з обмеженою відповідальністю «Надра Олеська».

Щоправда, це питання не закрите. Голові облради Василю Скрипничуку доручено звернутися до уряду з пропозиціями робочої групи, що була створена при облраді й підготувала 148 зауважень до проекту УРП. Депутати готові до неї повернутися, якщо будуть внесені відповідні зміни. Зокрема, в Івано-Франківську наполягають на тому, щоб однією зі сторін і повноправним учасником проекту стала структура, яку заснує територіальна громада області. Вона, на думку депутатів, представлятиме інтереси місцевих громад, братиме безпосередню участь у розподілі продукції, контролюватиме перебіг реалізації проекту. «Успішність проекту можлива лише в разі досягнення консенсусу через цивілізований компроміс між усіма учасниками й сторонами угоди», — зазначив Скрипничук.

Центральна влада спробувала лобювати УРП перед обласними депутатами. На засіданні були присутні народні депутати України, а міністр енергетики та вугільної промисловості Едуард Ставицький виголосив запальну промову. Він повідомив, що уряд пішов назустріч територіальній громаді й до Угоди включено пункт про передання області 10% коштів прибутку від видобутку газу. «Шеврон», за словами міністра, на першому етапі розвідки вкладе в проект \$350 мільйонів, на першому етапі видобутку — \$3 мільярди. В області будуть створені тисячі робочих місць, здійснюватимуться програми соціального забезпечення населення тощо.

Ставицький назвав Угоду доленосною для України, оскільки вона «забезпечить енергетичну й економічну незалежність держави». Головним пріоритетом, зазначив міністр, є збільшення власного видобутку газу. Але, за його словами, «за століття інтенсивного видобутку в Україні запаси газу з традиційних джерел значною мірою вичерпалися. Тому наша головна перспектива — це запаси газу з нетрадиційних джерел, зокрема й сланцевого газу...» «Завдання українського уряду, — підкреслив Ставицький, — через залучення багатомільярдних інвестицій у видобуток газу з нетрадиційних джерел різко збільшити власний видобуток, а також розпочати проекти з пошуку сланцевого газу в Україні».

Напередодні засідання облради думку про доцільність узгодження УРП посилено просував **голова Івано-Франківської облдержадміністрації Михайло Вишиванюк**. І, схоже, намагався натиснути на депутатів, пропонуючи провести поіменне голосування. «Наполягатиму завтра, щоб кожен проголосував поіменно. Потім ви побачите, хто підтримує суверенітет і незалежність України, а хто працює на РАО «Газпром». — підсумував голова облдержадміністрації.

Проте його зусилля результату не мали. 40 «за» зі 114 можливих наочно продемонстрували розклад думок. Не допоміг і образ ворога. «Я із самого початку говорив, що найбільший опір, який ми отримаємо при рішенні цього питання, — це контрполітика російської компанії РАО «Газпром», що за будь-яку ціну зберігатиме свою позицію на ринку України. Вона шукає різних способів, шукає людей, через «страшилки» робить усе можливе й

неможливе, щоб ця угода була зірвана», — відверто виголошував губернатор. «Ми що, найрозумніші? — продовжував він, розповідаючи про досвід США й інших держав, що здійснили сланцеву революцію. — Тим паче що ці країни пішли вперед, і ми маємо можливість вивчити їхній досвід».

У день голосування в Івано-Франківську заговорила «важка артилерія» — посол США в Україні Джеффри Пайетт дав інтерв'ю Радіо «Свобода». «Це безпечна технологія в разі грамотного урядового регулювання. Такий досвід має США. США стали енергетично незалежнішими завдяки сланцевій революції. Я думаю, що це підходить Україні», — м'яко рекомендував він. І зауважив: «Я знаю, що американські компанії, я не можу говорити про всі, але певні американські компанії, були б раді співпрацювати з центральною й місцевою владою». Проте посла в Івано-Франківську, вочевидь, не почули.

Схоже, УРП не пройде також і у Львові. Як повідомила на сесії Івано-Франківської облради у вівторок народний депутат (фракція «Свобода»), **голова парламентського комітету з питань екологічної політики Ірина Сех**, там «відбулася робоча група. Позитивних аргументів щодо узгодження цієї угоди не звучало під час проведення робочої групи». Вона уточнила, що з 116 депутатів Львівської облради до фракції «Свобода» входить 40. «У такому вигляді фракція «Свобода» не погоджуватиме цю угоду», — запевнила Сех.

Які висновки можна зробити з цієї поразки українського уряду? Діючи на «сланцевому фронті» відповідно до національних інтересів, він, утім, не потурбувалося про те, щоб не постраждали й інтереси місцевих громад. Викликає чимале здивування й те, що УРП була підписана до отримання узгодження відповідних обласних рад. У результаті тепер наш уряд опинився в незавидному становищі — під питанням його дієздатність у власній країні.

Валерій Боровик, голова правління «Нова енергія України»:

— Емоції та політика перемогли факти й доцільність. Маю надію, що таке рішення Івано-Франківської облради — початок, і після можливого врахування деяких зауважень його переглянуть у позитивний бік. Відмова Івано-Франківської облради схвалити запропонований урядом проект угоди з Chevron про видобуток сланцевого газу, однозначно не сприяє укріпленню енергонезалежності нашої держави. Через таке рішення Україна може залишитися з великими потенційно-привабливими покладами нетрадиційних енергоносіїв, навіть не почавши їхню розробку. Щоб відійти від майже тотальної залежності в поставках енергоносіїв ззовні (фактично з одного джерела — Росії), потрібно йти на рішучі й цілеспрямовані кроки в напрямі стратегії розвитку власного видобування. А цей крок, зроблений Івано-Франківською облрадою, — в іншому напрямі. Що буде далі? Прогнозувати — невдячна справа! Але я — оптиміст, тому був би непоганий варіант погодження деяких компромісних позицій і ухвалення позитивного рішення. Не думаю, що рішення депутатів означає табу на подальшому розвитку сланцевих проектів Chevron в Івано-Франківську. Депутати можуть затвердити інше рішення простою більшістю голосів на іншій сесії. Такі прецеденти були, є й будуть.

Михайло Гончар, директор енергетичних програм Центру «Номос»:

— Chevron давно декларував свій підхід: якщо територіальна громада проти, то він не проводитиме роботи в тій місцевості. Тож якщо облрада проголосувала проти, то на тій частині Юзівської площі, яка належить до Івано-Франківської області, ніякі роботи не проводитимуться. Тепер лишається питання за рішенням Львівської облради. Якщо і там депутати скажуть «ні», тоді Chevron уже визначитиметься, чи варто реалізовувати в Україні й надалі свій сланцевий проект, чи переорієнтуватися на Румунію, де дали зелене світло на видобування сланцевого газу. Це своєрідна махновщина з боку облради. Якби вони думали про національні інтереси, вони б дали згоду на попередній період вивчення території — п'ять років. Нікому краще від їхнього рішення не стало. Адже в Конституції України та Кодексі про надра сказано, що все в надрах належить народу, а не окремо взятій громаді. Така позиція значною мірою — це стратегічний промах центральної влади, яка не проводила достатньо роз'яснювальну кампанію й дозволила нав'язати населенню та депутатам різні стереотипи про те, що таке сланцевий газ і які технології його видобування. Загалом же це негативно вплине, бо відтермінує підписання угоди про розподіл видобутої продукції. А з другого боку, рішення

Івано-Франківської облради — це чергова приємність «Газпрому». Гадаю, після цього відбудуться дискусії процедурного характеру, але чи дадуть вони ефект, — невідомо.

Юрій Корольчук, експерт із енергетичних питань:

— Я не є противником розробки нових родовищ газу в Україні. Якщо є можливість розвивати газ і шельф, то треба користуватися цією можливістю. Але головний бар'єр розвитку сланцевого напрямку — нез'ясовані до кінця екологічні аспекти. У США спеціальний Інститут сланцевого газу проводив дослідження кілька років на тему забруднення води в ході видобування газу, й було з'ясовано, що зараз від нинішні роботи такого забруднення немає, але як це буде в перспективі — питання лишилося без відповіді. В Україні також це питання лишається відкритим... Із другого боку, є й питання торгів місцевої влади з Chevron. Що мається на увазі? Якщо держава отримає великий фінансовий бонус від копальні, то чому Івано-Франківська область не може отримати, умовно кажучи, свої 50 — 60 мільйонів доларів за можливі екологічні ризики? Тож, схоже, це — питання ціни. Мені здається, що депутати не планували ухвалювати це рішення, й остаточний розгляд сланцевого питання ще буде в Івано-Франківській облradі. На мій погляд, депутати ще розглядатимуть це питання й дадуть добро, але Chevron доведеться піти на поступки у фінансуванні об'єктів інфраструктури в тому регіоні.

Ігор Дейчаківський, депутат Івано-Франківської обласної ради:

— Ми не маємо нічого проти видобутку сланцевого газу, тим більше, що присутні на сесії екологи достатньо аргументовано захищали можливості такого проекту. І щодо компанії «Chevron» також у нас немає ніяких упереджень. І тим більше ніхто не збирався пхати палиці в колеса ідеї тільки тому, що її любить влада. Проте, нам категорично не сподобався сам текст угоди. На двадцять другого році незалежності просто так віддати територію на п'ятдесят років в оренду — це неприпустимо. А угода робила серйозний замах саме на суверенітет держави. Ми ж не папуаси ХІХ ст., щоб із нами так поводитись, і не якась «бананова республіка», де приватна компанія просто купує все, що їй заманеться. Ніхто не відкидає можливості розробки багатств наших надр, але не з такою угодою. Чекатимемо руху нам назустріч і розробки нового проекту.

Юрій Романюк, депутат Івано-Франківської обласної ради:

— Коли Кабінет міністрів створив міжвідомчу робочу групу в Києві, Львівська та Івано-Франківська обласні ради звернулися до уряду з проханням включити до її складу їх представників. На що отримали категоричну відмову. Тож угода про розподіл продукції була виписано виключно в інтересах «Сім'ї».

Потім ще цікавіше. Ми не могли отримати від уряду текст цієї угоди. На початку червня Прем'єр-міністр України коментував, що буцімто Івано-Франківська та Львівська обласні ради саботують підписання важливого для країни документу. А в цей час ми й в очі цього паперу не бачили. До речі, Харківська та Донецька обласні ради взагалі не бачили угоду з Шелом на момент її затвердження. Вони голосували «за» не знаючи що там написано й навіщо. З нами так не вийшло. Ми отримали текст угоди 2 місяці тому. За цей час силами відкритої робочої групи при обласній раді, до якої окрім керівництва обласної ради увійшли журналісти, громадські діячі, професура Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу. Ми провели три засідання, на яких повністю опрацювали отриманий від уряду текст угоди. До речі, ми розмістили документ на сайті Івано-Франківської обласної ради для відкритого публічного обговорення. Було напрацьовано упродовж обговорення 148 загальних поправок. До складу робочої групи були включені представники профільних міністерств та відомств. На жаль, найвищий рівень, який був у нас присутнім на засіданні, — це заступник директора юридичного департаменту.

Але те, що нас, депутатів, які проголосували проти цієї угоди, називають «агентами Кремля» — це вище міра цинізму. Давайте розглянемо текст угоди, який нам запропонував уряд, по суті й тоді стане все зрозуміло хто чий «агент».

По-перше, площа Івано-Франківської області 13,9 тисяч квадратних кілометрів. Це — майже територія Ізраїлю (14 тисяч квадратних кілометрів). Так от відповідно до тексту угоди, 45,49% від території області, а це — 6, 234 тисячі квадратних кілометри, відходить інвестору як

«договірна ділянка». Тобто, Шеврон отримує половину області як територію для розробки сланцевих родовищ.

По-друге, усіх нас переконали, що це — угода про видобуток сланцевого газу. А насправді це угода, яка передбачає видобуток усього, в тому числі сланцевого газу, які інвестор знайде на отриманій у використання території на глибині від 0 до 10 кілометрів. Іншими словами, 50% надр Івано-Франківської області відходить одному інвестору.

По-третє, для технічних потреб інвестор має право видобувати в потрібних об'ємах на будь-якій ділянці шутр, гравій, глини, крейди, вапна, піску і найголовніше — води. Крім того, в угоді написано, що якщо інвестору потрібно видобувати воду за межами договірної ділянки, то держава Україна зобов'язана забезпечити йому на це вільне право.

По-четверте, на цю «договірну ділянку» уряд надає «гірничий відвід» та ліцензію. З цього моменту жодний інший суб'єкт підприємницької діяльності, який хотів би зайти і бурити нафти чи газ традиційного способу видобування, не зможе зробити цього, бо Шеврон володітиме ліцензію та гірничим відводом на територію упродовж мінімум 50 років. З'явилась мега-монополія одного інвестора.

По-п'яте, пункт 18.1. (J) прямо передбачає силовий та збройний захист інвестора від можливих гіпотетичних протестів та акцій непокори місцевого населення області: «Забезпечення збереження громадського порядку в межах і за межами Договірної ділянки у разі необхідності, відповідно до законодавства України».

По-шосте, нас переконують, що видобутий Шевроном газ стане одним із пунктів поліпшення енергонезалежності України, бо дасть нам свій дешевий газ. Це — маячня. Бо встановлено п.28.1., та 30.3. проекту Угоди право інвестора без квот продавати за кордон видобуті вуглеводні, що належать як Інвестору, так і Державі. В п.28.2. існує механізм подачі письмової заявки на право отримання своєї частки не коштами, а вуглеводнями, лише через 180 днів. Тобто фактично у нас цей газ спокійно може скупити «Газпром», запропонувавши на 10 доларів вищу ціну.

І нарешті, найцікавіший пункт 39 Угоди: «Відмова від імунітету держави». Цитата — «Держава відмовляється від імунітету виключно для цілей цієї Угоди. Така відмова поширюється на всі судові рішення, рішення міжнародних комерційних арбітражів, рішення у провадженнях щодо попереднього забезпечення позову, а також виконання рішень судових та арбітражних органів». (стор. 123).

Я запропонував алгоритм виходу з ситуації. Він полягає в тому, що текст угоди потрібно переписати і робити це має нова міжвідомча робоча група до складу якої мають увійти представники місцевих органів самоуправління Львівської та Івано-Франківської області. Треба створити нову угоду, яка першопочатково міститиме інтерес території, про яку в ній йдеться.

«Chevron очікує, як уряд вирішуватиме питання»

Прокоментувати ситуацію «День» попросив в київському офісі компанії Chevron. Зокрема, нас цікавила оцінка рішення Івано-Франківської облради, — чи означає такий розвиток подій вихід компанія з українського ринку та які будуть подальші дії (переконуювати громаду у необхідності і безпечності видобування сланцевого газу чи депутатів, щоб вони повторно розглянули проект цієї угоди). Хоч питань було аж 3, проте в офіційна відповіді за підписом регіонального менеджера компанії Пітера Кларка, було лаконічне і більш аніж красномовне: «Chevron очікує і спостерігає, як український уряд вирішуватиме питання, яке було порушено Івано-Франківською обласною радою, що дозволить нам оперативніше реалізувати цей стратегічний проект». Що ж, схоже, що сланцеве питання передали для вирішення уряду, а сама компанія не збирається відмовлятися від своїх планів, попри багато «але». Без коментарів залишила ситуацію зі своїм конкурентом і компанія «Шелл». В її прес-службі відмовилися від будь-яких коментарів.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/ekonomika/po-slanceviy-revolyuciyi-zavdaie-udaru-chevron>

Конгресс украинцев: «Без надії сподіваємось»

Лидия Денисенко, «2000»

...Панихида по жертвам голодомора возле памятника Тарасу Шевченко была назначена на 16.30.

По замыслу организаторов все делегаты и гости конгресса должны были пройти путь от «Политехники» до памятника (приблизительно километра три-четыре, если «огородами», потому что перекопано) минут за 20. Но не учли того, что многие, преимущественно дамы, захотят еще и заскочить в отель переодеться, так как сразу же после панихиды надо было отправляться в театр.

Поэтому «хода» получилась не такой многочисленной, как предполагалось, да и пришли все с приличным опозданием.

Возле площади стояла старенькая «Волга», переделанная с помощью болгарки в «кабриолет» — то есть просто срезали верх, а салон обшили красным кожзаменителем. Машина была разукрашена символикой «УДАРа», на дверце красовался портрет лидера партии.

Впрочем, к Кличко, как выяснилось, эта «Волга» имела весьма косвенное отношение: просто ее хозяину нравится Виталий. Но ездит машина по Львову отнюдь не по партийным делам, а как экскурсионный транспорт. За 300 грн. и всего за три часа мне обещали показать город от и до.

Потихоньку на площади начинал собираться народ. Появился Дмитро Павлычко, он был явно не в настроении. Рядом с ним стояли дамы, которым поэт рассказывал, что вот Украина с 1991 года фактически как государство существовала только два десятилетия. А последние два года, считайте, страны нет.

— Потому что ею не руководят украинцы! — с некоторым пафосом произносил Дмитрий Васильевич. — Сегодня во власти очень много людей, которые ненавидят нашу культуру и историю. Поэтому я очень удивлен и счастлив, что появился указ Януковича о признании голодомора как геноцида украинского народа...

На самом деле в президентском указе № 430/2013 ни слова о геноциде, конечно же, нет. И называется документ «О мероприятиях в связи с 80-й годовщиной Голодомора 1932—1933 годов...»

— А мы ведем себя как враги, — продолжал Павлычко, — враги сами себе... Будет десять или три — все равно враги друг другу, и змея шипит между ними!..

Наконец стало понятно, что он имел в виду претендентов от оппозиции, которые собираются избираться в 2015-м, хотя пока это большая тайна.

— *А вам кто из нынешних троих больше по душе? — уже без обиняков спросила у Павлычко.*

— На мой взгляд, надо поддерживать Кличко.

— *Аргументируйте, — предложила собеседнику.*

— Не потому, что он наимудрейший и наибольший патриот, — по-простому ответил пан Дмитро. — Из всех троих самый мудрый Яценюк, а Тягнибок — наиболее национальный. Но Кличко может лучше всех подойти той части Украины, которая еще не определилась. Поэтому у него и выше шансы победить Януковича.

Первым из троих вышеупомянутых на площади у монумента Шевченко в сопровождении немногочисленных однопартийцев появился Арсений Яценюк. Он прилетел из Киева — аккурат к панихиде.

— *Как думаете, много ли у вас во Львове сторонников? — поинтересовалась я у Арсения Петровича, все еще находясь под впечатлением откровений Павлычко.*

— «Ціла купа», — ответил не задумываясь Яценюк.

— *И кто же они?*

— Наши сторонники — это те, кто является сторонником украинского независимого государства.

Затем приблизилась колонна, двигавшаяся от «Политехники». Во главе шло руководство конгресса и Виталий Кличко.

Он изнывал от жары, а диаспоряне, стоявшие с ним рядом под палящим солнцем, участливо предлагали влажные салфетки.

Некоторые в этой же толпе пытались еще и сфотографироваться Кличко. Получалось не очень: публика — что спереди, что сзади — шикала на бесцеремонных делегатов, жаждущих в сей момент запечатлеться вместе со знаменитым боксером и политиком.

А Тягнибока на площади все не было, потому некоторые решили, что его не будет и на конгрессе.

«Мы поляков предупреждали»

И только в оперном в коридоре на первом этаже я встретила **Олега Тягнибока**. Он направлялся к двери служебного входа, через который минуту назад руководство конгресса проследовало в президиум — на театральную сцену.

Лидер «Свободы» ненадолго задержался у входа. Тут мы и побеседовали с ним.

— *Почему ж вас не было на панихиде? — поинтересовалась я.*

— Потому что я планировал прибыть на открытие конгресса...

— *У журналистов, которые освещают событие, больше всего вопросов, по-моему, к вам, — поделилась собственными наблюдениями. — Один из ваших коллег по оппозиции — Виталий Кличко — собирается после церемонии в театре провести брифинг. А вы?*

— Не планирую.

— *Хорошо, но со своими конкурентами по перегонам 2015-го, имею в виду только оппозицию, вы вообще-то планируете как-то, уже конкретно, договариваться по единой кандидатуре на выборах?*

— Во-первых, между нами нет конкуренции. Во-вторых, мы постоянно общаемся в течение нескольких лет. И договариваемся. Я думаю, за время нашей совместной работы в украинском парламенте можно было наблюдать, что, наверное, впервые в истории украинских оппозиционных сил мы имели абсолютно четкую скоординированную работу в стенах Рады и за ее пределами. Имею в виду нашу совместную публичную акцию «Вставай, Украина!»

— *Скорее всего, Кличко пойдет в президенты, а может, и нет... Ваш «триумvirат» же не поймешь.*

— Если будет сегодня его брифинг, то вы сможете у Кличко спросить непосредственно. Конечно, тема президентских выборов чем дальше, тем становится более актуальной. Понятно, что мы постоянно проговариваем ее между собой. Но как только будет принято окончательное решение, мы его тут же — соответственно — «оприлюдним».

Время поджимало, представители оргкомитета, которые ждали Тягнибока, чтоб проводить на сцену, делали мне страшные глаза.

— *Еще один вопрос — о конгрессе, — сказала я пану Олегу, чтоб смягчить гнев организаторов. — Чего вы ждете от этого высокого собрания?*

— Очень важно, чтоб сегодня не происходило никакого заигрывания с действующим президентом. Чрезвычайно важно осознавать ситуацию, в которой мы живем. Потому что очень часто можно слышать от украинской диаспоры, мол, надо какое-то сотрудничество с этим режимом и с ним возможно идти на некие компромиссы, договоренности. У тех, кто это говорит, нет четкого понимания, что делается на самом деле в Украине.

А здесь фактически нет государства: мы живем в состоянии как внешней, так и внутренней оккупации. Местное самоуправление утратило любые перспективы... Представители спецподразделений вместо того чтоб защищать народ, могут бить кулаком по лицу народных избранников, депутатов.

В стране отменяются демократические выборы, происходят массовые политические преследования. Обнищание народа по сравнению с другими европейскими народами достигло ... даже трудно сопоставить как! А в это время наши вельможные господа ездят на Запад и несут всякую околесицу о том, как они тут строят Европу и обустривают Украину...

— *Кстати насчет Европы. Инцидент с яйцами, когда «обстреляли» польского президента... Как лично вы к этому отнеслись?*

— А как можно относиться к такому инциденту? — переспросил Тягнибок.

— *По-разному. Можно с юмором, как это и сделал г-н Коморовский, можно с возмущением, а можно и оправдать.*

— Польская сторона провоцировала ситуацию. Мы предупреждали поляков, чтоб так не делали... Не выступали с подобными заявлениями. Но они сделали. Поэтому и произошел такой инцидент.

— *Надеюсь, не повторится?*

— Посмотрим.

— *Возвращаясь к началу разговора, все же уточню: в данный момент несмотря на свершившиеся или не свершившиеся переговоры-договоренности с «УДАРОм» и «Батькивщиной», вы намерены идти в президенты?*

— «Свобода» уже тысячу восемьсот девяносто пять раз заявляла: во всех без исключения выборах, которые будут проходить в Украине — парламентских, местных, президентских, плановых, срочных, досрочных, — всюду будет участвовать. Это я на тот случай говорю, чтоб ни у кого не возникало никаких фантазий на сей счет.

— *И в Киеве «на мэра» тоже?*

— Однозначно «Свобода» будет выставлять своих кандидатов. А там будет видно.

Конечно, сказала я ему, при первой же возможности спрошу и **Виталия Кличко** насчет планов на президентство.

Так и сделала. Но он ответил весьма уклончиво: дескать, единого кандидата можно будет определить только после консультаций с общественностью. И тут у меня один критерий — максимальная поддержка людей и возможность выиграть у представителя Партии регионов.

— *И с кандидатурой на Киев тоже будете консультироваться?* — уточнила у него.

— Выборы в Киеве, — уверенно ответил лидер «УДАРа», — сегодня выиграет любой представитель оппозиции. А если еще будут и выборы в местный совет, то тогда Киевсовет сформируется на 90% из представителей оппозиционных сил. Это единственная причина, из-за которой выборы никак не назначат.

Вспомнили Царева

Выступая перед залом, Олег Тягнибок повторит почти дословно то, что он накануне говорил мне по поводу диаспоры: не надо, мол, заигрывать с нынешними украинскими властями. Более того, скажет представителям западной «спильноты»: северный сосед создает с помощью медиа, фильмов и прочей «пропаганды» исключительно негативный образ украинца.

«Если у них негативный женский персонаж, то обязательно с именем Оксана! — обрисовывал картину лидер «Свободы», причем так эмоционально, что его и без микрофона можно было слышать на галерке. — И она непременно должна быть проституткой. А если мужской персонаж, то тоже — плохой, и фамилия должна заканчиваться на «-ко».

Оратору зал бурно аплодировал. Впрочем, точно так же аплодировал и Яценюку, который зачитал письмо Юлии Тимошенко к диаспорянам. Текст был очень проникновенным, там тоже речь шла о ЕС. «Для меня это не вопрос моей воли или неволи. Это вопрос существования нашего государства», — с выражением читал Арсений Петрович послание Юлии Владимировны.

Хотя не менее бурно встречали делегаты и выступление вице-премьера Вилкула, который с трибуны зачитывал приветствие Виктора Януковича X Всемирному конгрессу украинцев.

Потом, конечно, некоторые народные избранники станут уверять прессу, что «зал с каменными лицами слушал президентское приветствие», но это не так: мы ведь тоже были в тот момент во Львовской опере и своими глазами наблюдали одобрительную реакцию.

Диаспоре пришлось по душе то, что Виктор Федорович «высоко ценит активную деятельность ведущих объединений мировой украинской общественности по развитию суверенной и свободной Украины, сохранению национально-культурной самобытности и традиций народа».

И очень понравились слова из обращения: «Особое значение приобретает привлечение вашего потенциала к проведению экономических преобразований и реализации евроинтеграционных стремлений нашего государства».

Все потому, что тема евроинте-грации, так сказать, красной нитью проходила через все выступления в оперном.

В докладе президент конгресса Евгений Чолий так и сказал: «Для нас самым важным является подписание соглашения про ассоциацию Украины и ЕС в ноябре сего года в Вильнюсе», после чего — с большой тревогой — «о планах украинской власти войти в Таможенный союз с Россией».

Как неопровержимое доказательство таких намерений пересказывал фактически уже интерпретированные высказывания Олега Царева.

— А как можно расценить то, что заместитель главы фракции Партии регионов позволил себе сказать, — обращался к залу г-н Чолий, — что, по его мнению, на последней встрече президентов Украины и России в Севастополе Владимир Путин дал понять, что в случае подписания Украиной документов с ЕС не поддержит на выборах Януковича, вместо этого поддержит пророссийского кандидата?* Конгресс украинцев должен призвать европейские институты осудить шантаж со стороны России...

Впрочем, зал негодовал недолго. Он успокоился, как только Евгений Чолий сказал: «Несмотря на все «негаразди», украинская диаспора и далее верит в силу украинского народа».

На такой оптимистической ноте продолжали слушать и другие выступления, да и потом, когда дело двигалось к завершению (но форум несколько затягивался) и даже в фойе театра вырубил свет, это не стало причиной для пессимистических настроений.

Диаспоряне повторяли друг другу либо крылатое шевченковское выражение «Борітеся — поборете», либо не менее крылатое — из Леси Украинки — «Contra spem spero» — «Без надії сподіваюсь».

Но боевой настрой они просто обязаны были сохранить, поскольку в ближайшие двое суток — до пятницы 23-го — им предстояла глобальная работа: заслушать доклады представителей всех делегаций из 33 стран о проделанной работе за минувшее пятилетие. А еще — поработать на ответственных пленарных сессиях (наибольшее внимание, как и следовало догадаться, привлекла та, где говорили о евроинтеграции и куда был приглашен для выступления Арсений Яценюк).

Ну и самое главное — в четверг, 22 сентября, участники съезда должны были выбрать новое руководство Всемирного конгресса.

Как ни просила пресса накануне, чтоб поделились соображениями, кто, вероятней всего, сменит Евгения Чолия, — никто не проговорился.

И вот сейчас, когда пишутся эти строки, интрига, можно сказать, все еще сохраняется...

Впрочем, никто и не сомневается, что политика этой влиятельной общественной организации, представляющей интересы всех украинских диаспор (а всего по статистике ВКУ в мире насчитывается около 20 млн. диаспорян), останется все той же, что и продемонстрировал нынешний юбилейный конгресс.

Справка «2000»

В работе X Всемирного конгресса украинцев приняли участие делегаты из 30 государств (в состав ВКУ входят организации из 33 стран мира, а представители конгресса проживают, кроме этого, еще в 14 державах).

Свыше 400 делегатов и приглашенных к участию в форуме представителей ВКУ были зарегистрированы в первый день работы юбилейного высокого собрания во Львове.

Итоги работы всемирной организации за 2008—2013 гг. делегаты обсуждали с 20-го по 22 августа, в том числе и во время тематических сессий «Евроинтеграция Украины», «Всемирное украинство», «80-летие Голодомора»

Первым президентом Всемирного конгресса в 1967 году был избран д-р Василь Кушнир, а до 2008-го предшественником Евгения Чолия, возглавлявшего X конгресс, был Аскольд Лозинский.

<http://2000.net.ua/2000/forum/natsija/93134>

Інтернет-ЗМІ

Арсеній Яценюк сказав послу США, що змінити вивіску – не головне Українська правда

Головна мета "Батьківщини" – не змінити вивіску на офісі президента, а забезпечити позитивні зміни в країні, в житті кожного її громадянина.

Про це заявив лідер однойменної фракції Арсеній Яценюк під час зустрічі з новим послом США в Україні Джеффрі Пайеттом у четвер, повідомляє прес-служба "Батьківщини".

Він також подякував послу США за підтримку європейського вибору України.

За словами Яценюка, Угода про асоціацію з Євросоюзом потрібна Україні, серед іншого, і як парасолька, яка гарантує незворотність української незалежності.

Він окремо наголосив на важливості забезпечення демократичного та чесного характеру виборів 2015 року.

Пайетт також наголосив на важливості європейського вибору України. Він зазначив, що Україна історично, культурно, цивілізаційно та інституційно є частиною Європи.

Посол також підкреслив, що позитивне рішення на саміті у Вільнюсі щодо Угоди з Україною – це не лише питання, що станеться в Україні до листопада, але і те, що буде потім, повідомляє опозиційна партія.

Джеффрі Пайетт прибув до Києва 3 серпня 2013 року в якості восьмого Посла Сполучених Штатів Америки в Україні.

<http://www.pravda.com.ua/news/2013/08/23/6996538/>

Вадим Колесніченко: «Україні не потрібна гомодиктатура...»

ГолосUA

Днями нардеп від Партії регіонів Вадим Колесніченко зареєстрував законопроект про внесення змін до законодавства України щодо зовнішньополітичного курсу країни. І все нічого, але в перехідних положення цього документа значиться наступний пункт: скасувати Указ Президента «Про затвердження стратегії інтеграції України до Європейського Союзу». У пояснювальній записці до даного законопроекту нардеп-регіонал зазначає, що не всі громадяни України хочуть йти в ЄС, адже багато людей - за входження до Митного Союзу. ГолосUA вирішив звернутися за коментарями до автора законопроекту.

- *Вадиме Васильовичу, чому саме зараз ви вирішили зареєструвати законопроект «Про внесення змін до «Закону про зовнішню інтеграцію України»?*

- Ця ідея виникла не зараз, а ще навесні, коли парламент почали примушувати голосувати за проект закону про так звану недискримінацію. Тоді з підписами до мене звернулося близько 27 тисяч молодих киян, які виступили проти легалізації одностатевих відносин і тому подібного. За цей час ми провели кілька круглих столів, де були присутні гості з-закордону, батьківські комітети та громадські організації з усіх регіонів України. Усі вони

виступили не тільки проти легалізації одностатевих відносин і, власне гомодиктатури, яка сьогодні є в Європі, а й проти тих збочень в ювенальній юстиції, яка під виглядом захисту прав дитини перетворює її на деспота і диктатора в сім'ї. Ці два питання кардинально неприйнятні, і я підтримувати їх не буду. Ніхто не проти європейського чесного правосуддя, боротьби з корупцією, підвищення соціальних стандартів. Але люди впевнені, й вони про це мені кажуть, що питання гомодиктатури, яку нам пропонують впровадити у країні, та питання руйнівної ювенальної юстиції, яка теж нам нав'язується, зруйнує ментальність українського народу. Це загрожує родині, як осередку суспільства, що призведе до розпаду України, як держави.

- Але ж офіційний Київ уже повідомив, що все готово до підписання договору про асоціацію з ЄС, тобто різняться якось думки - ваша і влади, враховуючи, що ви - представник Партії регіонів.

- Умови щодо асоціації ми виконали. Але до нас спеціально приїжджав єврокомісар з питань сексуальних меншин, який начебто погодився з нашою позицією, а потім у коментарях через півтора місяці повідомив, що Колесніченко повинен зрозуміти - пропаганда одностатевих стосунків не є шкодою для суспільства. Але ми бачимо, що у Франції була багатомільйонна демонстрація проти цього, що Угорщина взагалі внесла зміни до закону і сказала, що шлюб може бути лише між чоловіком і жінкою. Тобто напруга з цього питання в Європі зростає. Навіщо нас тоді заганяти в таке становище?

- Ви не боїтеся, що ваш законопроект якось вплине на підписання договору про асоціацію з ЄС, у зв'язку з чим похитнеться і ваше положення у Партії регіонів?

- Мені моє становище в партії - фіолетово, тому що питання духовності та основ цінності нашої держави для мене принципово важливе. Мені все одно, хто і що мені потім скаже. Якщо нам кажуть, що потрібно узаконити одностатеві відносини, то в такому випадку я цю Європу сто років не бачив і бачити не хочу. Це - неприйнятно для нашого суспільства.

- А хто може підтримати ваш законопроект у парламенті?

- Сьогодні фракція Партії регіонів однозначно виступала проти так званого антидискримінаційного закону, але якщо фракція змінює свою думку, то я в будь-якому випадку голосувати за цей закон не буду. В той же час, це ж закон з пакету про євроінтеграцію.

- Комуністи ініціювали Всеукраїнський референдум, щоб люди самі відповіли, куди вони хочуть: у Митний Союз чи ЄС. Як ви оцінюєте таку ініціативу?

- У моєму проекті закону немає ні Митного Союзу, ні ЄС. У мене однозначне звернення до населення, тому що соціологія за останні 15 років практично не змінилася: 30% - за Європу, 30% - за Митний союз і 30% - і туди, і туди.

- Але в цілому, ви підтримуєте ідею з референдумом?

- Це думка Конституції, а не моя. Якщо ми повинні втрачати суверенітет, то рішення про це має прийняти тільки народ України. Але це може бути тільки усвідомлене рішення, а не тому, що парламенту так захотілося до Європи, знявши штани. Адже всі прекрасно розуміють, що після цього вступу в нас будуть економічні проблеми. Наша економіка, в першу чергу, зав'язана на Євразійському економічному просторі. Втім, і на це ще можна закрити очі. Але коли нас вважають країною третього сорту, в якій можна проводити різні експерименти, то мене це не влаштовує.

- Трохи відходячи від теми. Як ви оцінюєте дії влади у вирішенні торговельної війни з Росією?

- По-перше, це країна, яка обмежує в рамках своєї економічної угоди будь-яке інше проникнення на свою територію. Всі вже визнали, що це питання бюрократії та іншого оформлення документів. Ми, як завжди спимо, а потім прокидаємося і власну халатність перетворюємо на торговельну війну. Ще два роки тому було сказано, що у них, тобто в Росії, свої митні кордони, свої правила і процедури. Ми повинні цьому відповідати. Запропонований пакет документів: якщо ти не член Митного союзу, оформлюй правильно документи за іншим нормативам. У Російській Федерації збереглися ГОСТи, а у нас їх немає, тому що кожен робить товари за своїми стандартами, які він затвердив. В середині України - будь ласка, торгуй, але в

ту ж Росію - ніхто такий товар не пустить. Росіяни пред'явили вимоги, а ми повинні були просто оформити документи, щоб наша продукція відповідала цим вимогам.

http://ua.golos.ua/politika/13_08_22_vkolesnichenko_ukraine_ne_nujna_gomodiktatura_kotoraya_protsvetaet_v_evrope

Игорь Мирошніченко: «Місія оказалась невыполнимой» *From-UA*

Одним из наиболее заметных персонажей появившихся в стенах Верховной Рады является в прошлом спортивный комментатор и пресс-секретарь ФФУ Игорь Мирошніченко. Помимо пламенной борьбы с москалями, жидами и памятниками Ленину у новоиспеченного нардепа есть и вполне банальные деловые интересы. Оказывается пан Мирошніченко переквалифицировавшийся из спортивного пропагандиста в пропагандиста радикального национализма имеет еще и неафишируемую всеу склонность к банальному гешефтмахерству. На фоне своих партайгеноссе пан Мирошніченко выглядит если не олигархом, то вполне состоявшимся деловым человеком. На сегодняшний день Мирошніченко владеет серьезным гостиничным и ресторанным бизнесом в столице, естественно оформленным не на себя, а на своих родственников. Ранее информационный портал job-sbu.org писал о том Мирошніченко является совладельцем киевского ресторана «De Kindrat», который находится на улице маршала Гречко 5, гостиницы «Nybky Plaza» и ресторана «Laterrass». Заведения хоть и ничем особо не примечательные, но с весьма недурственными ценами. Причем как пишут блоггеры в заведениях Мирошніченко частыми гостями являются заезжие российские эстрадные звезды и театральные знаменитости. Источники, близкие к руководству ВО "Свобода" информируют также о наличии у Мирошніченко нескольких точек общественного питания в других регионах Украины, в частности, в Кировограде. Несмотря на задекларированный смехотворный доход в 20 000 гривен, а это меньше того, что зарабатывает в Киеве слесарь ЖЭКа Мирошніченко является владельцем двух внедорожников BMW X5 ценой в 100 000\$ и Toyota Sequoia который тянет на 90 000 \$. Именно на последнем авто во время избирательной кампании колесил по городам и весям страны лидер «Свободы» О. Тягнибок.

Делового человека от остальной массы всегда отличает умение увидеть в рутине жизни точки из которых можно извлечь материальную выгоду. В стенах Верховной Рады Мирошніченко очень быстро, понял как можно эффективно конвертировать депутатские полномочия в преумножение собственного капитала. Хорошей иллюстрацией этого является недавняя история с Национальной Радой по телевидению и радиовещанию.

В Нацсовете по телерадиовещанию уже долгое время пустовало вакантное место. С одной стороны оно привлекательно для политиков как провластных, так и оппозиционных, - учитывая, что этот орган распределяет квоты на вещание, по сути, формирует баланс присутствия политических сил в информационном пространстве. С другой стороны Национальная Рада орган значимый для владельцев масс-медиа, рекламистов и рекламодателей. Поскольку именно Нацрада формирует и контролирует правила игры на телерадиорынке. А этот рынок с его миллиардными оборотами в отличие от падающего промышленного производства растет, по оценкам экспертов в 2013 году он вырастет на 10-11%.

Поэтому довыборы на вакантное место члена Национальной Рады вызвали немалый интерес и соответственно активность с кандидатурами претендентов. Последних, что немаловажно было выдвинуто не один, не два, а восемь человек. 4 июля Верховная Рада Украины избрала Викторію Георгиевскую, выдвинутую фракцией КПУ, членом Национального совета Украины по вопросам телевидения и радиовещания. Во время рейтингового голосования среди восьми претендентов за ее кандидатуру проголосовали 245 народных депутатов из 405 зарегистрированных в зале заседаний. Надо понимать, что у 160 народных избранников, не поддержавших Георгиевскую, были свои предпочтения при выборе кандидатов. Но только у одного депутата избрание Георгиевской вызвало реакцию близкую к истерической. Мирошніченко разве что детсадовские грехи новоиспеченного члена Нацрады

не поднял. Выглядело это столь откровенно предвзято и ангажировано, что даже журналисты далекие от симпатий к Компартии заподозрили, что дело здесь нечисто.

И вопрос здесь не только в идеологическом противостоянии. Вопрос в другом - у Мирошниченко была припасена своя кандидатура в члены Нацрады. Как говорят злые языки, помимо статуса помощника депутата с Мирошниченко его связывают традиционные для украинской политики кумовские отношения. Следует признать кандидатура эта весьма небезинтересная. Насколько прочно Мирошниченко в кругах любителей футбола ассоциируется с «говорящей головой Суркиса» настолько прочно в экспертной среде в отношении Дмитрия Олтаржевского закрепилась репутация штатного пропагандиста водочных кампаний.

Разумеется, пан Мирошниченко, лоббируя кандидатуру Олтаржевского, как помощника депутата, кандидата филологических наук, доцента кафедры рекламы и связей с общественностью Института журналистики КНУ им. Т. Шевченко, не афишировал такую сторону трудовой биографии соискателя, как его продолжительную и успешную работу в качестве PR-директора нескольких алкогольных компаний. Вряд ли работа в качестве представителя интересов крупного водочного бизнеса осталась просто перевернутой страницей в биографии Олтаржевского.

Мы не будем рассуждать о моральной стороне такого бизнеса, об алкоголизации общества и количестве зарегистрированных случаев отравления крепким алкоголем, которое в стране стабильно высокое. Впрочем, для кого беда, а для кого бизнес с 1000% прибыли. Ни для кого не секрет, что крупные водочные компании лоббируют свои интересы. Водочные бароны не жалеют средств на то, чтобы у них в стенах власти, в первую очередь Верховной Раде, было мощное лобби. По оценкам экспертов среди депутатов, как провластных, так и оппозиционных, насчитывается порядка 40 человек обслуживающих интересы водочных баронов. Продвигая на рынок все новые и новые образчики своей продукции, «водочники» используют возможности масс-медиа в первую очередь телевидения, которое сегодня заполнено скрытой рекламой алкоголя. Вот в этой ситуации им как раз бы не помешал свой член Нацрады по телевидению. Возможно, именно это задачу и провалил «свободовец». Его креатура не имела ни малейшего шанса на успех, в итоге пятое место и всего четыре голоса поданных за кандидатуру Олтаржевского. Не справившись с главной задачей, остается только симулировать бурную видимость деятельности перед заказчиками. Скорее всего, истерическая реакция на фиаско с Нацрадой, была вызвана как раз невыполнением взятых на себя обязательств. Понять беспокойство и причины немужского поведения Мирошниченко можно, оказывается у нашего героя весьма ранимая натура. Сопредседатель ГИ «Права Справа», националист Дмитрий Снегирев высмеял его в своем Фейсбуке.

«Обсуждают тему демонтажа памятника Ленину. Прямое включение из Ахтырки. Ведущий дает слово представительнице Коммунистической партии. Женщина эмоционально обещает поломать господину депутату руки и ноги. Мирошниченко реагирует, как настоящий мужчина, обещая написать заявление в прокуратуру об угрозах жизни себе коханому. Ну, все правильно. Народный избранник - это лицо неприкосновенное, но как иногда хочется прикоснуться к нему. Не обязательно ко всему телу, мне бы хватило и его лица. Такого позора я давно не испытывал. Человек, позиционирующий себя как националист, обещает написать заявление в прокуратуру об угрозе жизни», - отметил он.

Впрочем, по словам Снегирева, ничего удивительного в таком поведении «борца за украинскую нацию» Мирошниченко нет: «Когда это тело приехало принимать от меня дела, я вынужден был его провожать до отеля, так страшно было пану Игорю ночью ходить по улицам Луганска». Видно и в нашем случае есть отчего нервничать Мирошниченко. «Водочные» бароны это люди серьезные, они и спросить могут с «фуфломета» и депутатская неприкосновенность здесь не поможет.

<http://www.from-ua.com/politics/5a018b25e60cf.html>

Анатолій Гриценко: «Вітаю з Днем незалежності!»
pravda.com.ua

Усіх, хто любить нашу країну і хоче бачити її справді незалежною, шанованою у Європі й світі державою.

Сьогодні перед нами – іспит, перевірка на міцність і гідність. Маємо об'єднати наші зусилля і вистояти зовнішній тиск, захистити незалежність України.

Сьогодні перед нами – історичний шанс, стратегічний вибір, він визначить долю країни на десятиріччя. Маємо кожен докласти зусиль, аби європейський вибір України став незворотним.

Головне державне свято ще не стало таким для кожної української сім'ї, для багатьох – це просто вихідний день. Маємо зробити все від нас залежне, аби 24 серпня стало дійсно Святом – для нас усіх!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/5216fa6db5843/>

Олег Ляшко: «Московські запроданці у Івано-Франківській облраді»
lb.ua

Певно, якби були живі Бандера і Шухевич - вони б повісили івано-франківських депутатів на площі біля обласної ради.

Ще у лютому я писав про те, що ВО "Свобода", прикриваючись націоналістичними гаслами, цілеспрямовано працює на Москву. Ганебне голосування Івано-Франківської обласної ради це підтвердило.

"Свободівці" та інші депутати підконтрольної їм більшості провалили голосування по проекту угоди про розподіл вуглеводнів, яка передбачала видобуток сланцевого газу на території області компанією "Шеврон" та українським приватним підприємством "Надра-Одеська". Це при тому, що "Шеврон" пропонував залишати у бюджеті області 10% коштів, отриманих від видобутку газу. Скільки б шкіл можна було б відремонтувати за ці мільйони, скільки б купити "швидких допомог" і обладнання у лікарні, скільки б кілометрів якісних доріг збудувати - про все це івано-франківцям лишилося тільки мріяти...

Але страшніше інше - цією угодою Україна могла б стати на крок ближче до своєї енергетичної незалежності. Однак не стала завдяки "патріотизму" ВО "Свобода". Вони відпрацьовують гроші "Газпрому", роздуваючи міф про нібито катастрофічні екологічні наслідки видобутку сланцевого газу - це при тому, що світовий досвід показує протилежне, і та ж Росія ...сама веде розробки у цьому напрямку. Смішно, коли за аргумент проти сланцю беруть побудований на фейковій інформації фільм Джоша Фокса "Газова країна" - з таким успіхом Міністерство соціалістики має орієнтуватися не на реальність, а на "Рабиню Ізауру".

Конкурс на заключення угоди о разделе продукции Госслужба геологии и недр объявила преждевременно, всесторонне не изучив потенциальную опасность добычи сланцевого газа и не согласовав свое решение с местными территориальными общинами. Интересам общин такая поспешность не отвечает— Ирина Сех, народный депутат от ВО "Свобода"

До речі, хто ще це не зробив - раджу: почитайте заяви "Свободи" і так званого "Українського вибору" Медведчука проти сланцевого газу - аргументи однакові, наче їх писала одна людина. Згодом до них приєдналася "Батьківщина", представники цієї партії Кожем'якін, Аваков та інші зареєстрували у Верховній Раді законопроект "Про введення мораторію на пошук, розвідку та видобування нетрадиційних вуглеводнів". Думаю, що "Газпром", для якого Україна - найбільший споживач природного газу, гучно аплодує цій "державницькій" ініціативі депутатів. Зверніть увагу: свободівці, батьківщинці і медведчуківці під приводом боротьби за екологію проводять спільні мітинги проти сланцевого газу, як це було в Донецьку 2 лютого.

Насправді видобуток сланцевого газу - це важливий крок до реальної економічної незалежності України, це можливість хоча б частково звільнити нашу Вітчизну від рабських кайданів "Газпрому". Неважливо, що угоду з "Shell" підписала нинішня влада, економічна політика якої в цілому провальна. В ситуації, коли агресія "Газпрому" тільки загострюється, українські політики мають думати про державу, а не діяти за ганебним лєнінським принципом "чим гірше - тим краще". Великий Кобзар писав про таких: "Раби, подножки, грязь Москви". Боротися проти сланцевого газу - це боротися проти української незалежності.

http://blogs.lb.ua/oleg_lyashko/221584_moskovski_zaprodantsi.html

Телебачення і радіомовлення

Молодые оппозиционеры намерились вступить в "Батьківщину"

Интер, Подробности

Объединились ради единого кандидата в президенты. Во всеукраинском объединении "Батьківщина" готовы раствориться молодежные "Фронт змін", "Народний Рух", "Партія реформи і порядок".

Главная задача - не выборы в столице, а президентские в 2015, о парламентских в 17 - пока молчат. Единим кандидатом на пост главы государства молодые оппозиционеры видят названную старшими товарищами по партии Юлию Тимошенко. И тут же не против, чтобы в первом туре конкуренцию ей составили все три лидера оппозиции, Арсеній Яценюк, Віталій Кличко и Олег Тягнибок.

Юрій ЮЗИЧ, руководитель молодого крыла "Фронт змін": Вони можуть мобілізувати електорат. Арсеній Петрович очевидно він достойний кандидат на президента України, але це інше питання воно не стоїть на порядку денному.

Іван КРУЛЬКО, председатель всеукраинской молодежной организации МГО "Батьківщина молода": Юлія Тимошенко, відповідно до Конституції, може бути висунута кандидатом у президенти України.

Молодые оппозиционеры приняли решение объединиться спустя два месяца после своих старших товарищей. В начале лета в "Батьківщину" влились "Реформи і порядок", "Народний рух", а вот с "фронтовиками" до сих пор не совсем понятно.

В Симферополе отметили день флага России

Автопробегом по своему празднику. В Симферополе российскими флагами украсили с десяток машин и устроили дефиле по городу. Так пророссийские организации отметили день флага Российской Федерации, накануне другого торжества - дня флага Украины. Многие жители Симферополя акцию так и не заметили, но Елена Механик видела все - от а до я.

Елена МЕХАНИК, корреспондент: Машини с флагами по городу кружатся, с тихим шепотом лишь приезжие косятся. Коренных жителей этим не удивить. Российская символика тут не в диковинку.

Большой российский праздник отмечают в узком крымском кругу. Триколор и на машинах, и на груди. Перед стартом - лирическое отступление. Главу пророссийской парторганизации накануне торжества посетила муза.

Валерий ИЛЬИЧЕВ, председатель русской общины Симферополя:- Красно-синий-белый флаг Знамя государства Мы желаем вам всех благ и земного царства!

И вот уже кортеж мчится по улицам крымской столицы. На кольцах авто с триколором наматывают круги и сигналият, что есть мочи. И уже не понять - или это полит-пиар, или свадьба. Ясность вносят сами участники.

- Надо проводить акции и испанского флага, и китайского! Это не столько политика, сколько люди хотят провести время, обратить на себя внимание.

Елена МЕХАНИК, кореспондент: Но то ли горожане оказались на редкость невнимательными, то ли акция скоростной - симферопольцы так и не поняли, а был ли праздник?

- Автоколонна едет по Симферополю... Нет не заметила, честно говоря.

- Нет, не видели, к сожалению.

- А нет, девушка, не видели, честно!

Сами же авторы реализацией своей затеи остались довольны. Говорят, каждый год 22 августа вместе с полит-друзьями ходят в автопробег. И изменять традиции не собираются. Тем, кому она не по душе - флаг в руки!

- У нас нет никаких антогонизмов! Ну, если есть там пара полудурков, то, извините, они везде есть. А у нас все прекрасно!

Оппоненты пророссийских политперсонажей в Крыму - в меньшинстве, но не в обиде.

Леонид ПИЛУНСКИЙ, глава Крымской организации "Народный рух Украины": Те, що відбувається за тим, примусення до любові до Росії, ми ж знаємо, хто займається примусенням до любові - сутеньори. Ну, пробачте, але це так.

Елена МЕХАНИК, кореспондент: Заочный обмен любезностями так и остался за глаза. Так как одни уже отпраздновали, а другие только собираются отмечать день другого флага - украинского. Завтра.

Стабільна робота шахтарів - гарантія енергетичної безпеки, заявив Президент УТ-1, Підсумки дня

Стабільна робота шахтарів - гарантія енергетичної безпеки. Україна повинна модернізувати вугільну галузь і залучати інвестиції у гірничі підприємства, заявив Президент Віктор Янукович у Донецьку на зборах до Дня шахтаря. Глава держави переконаний: галузь потребує впровадження передових технологій виробництва, а головне - сучасних стандартів безпеки праці. І це питання має бути пріоритетом не лише держави, а й керівників шахтарських підприємств.

Десятиліттями у сотнях метрів під землею вони працюють цілими династіями. Свої досягнення рахують метрами пройдених забоїв і тоннами видобутого, професійним сленгом - "нарубленого", вугілля.

Олександр МОКРИНСЬКИХ, забійник "Шахти ім.Рум'янцева": В том году побил Стаханова рекорд - нарубил 112 тонн за смену. В этом году побил свой же рекорд - нарубил 137 тонн угля.

Олександр Мокринських - один із п'яťох гірників, які напередодні професійного свята отримали від Президента найвищу державну відзнаку - звання героя України. Серед них - і Сергій Обухов. Чоловік уперше потрапив до забою після випускного в школі. Відтоді тридцять вісім років минуло, а він і донині працює на шахті.

Сергій ОБУХОВ, бригадир гірників "Шахти імені XIX з'їзду КПРС": Я не люблю хвастатися, работал, да и работал.

Максимальну підтримку гірникам обіцяє Президент під час урочистостей з нагоди шахтарського свята. Віктор Янукович вкотре нагадав керівникам усіх рівнів: своєчасна виплата зарплат шахтарям - має бути завжди пріоритетом. Лише за останній рік середній заробіток гірників найвищий серед працівників усіх промислових галузей.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: Зарплата шахтеров будет расти и дальше. Этот рост мы связываем с ростом производительности труда, повышением эффективности работы угольных предприятий. Государство будет жестко контролировать выполнение всех предусмотренных законом социальных гарантий шахтерам и их семьям. Это также касается достойного пенсионного обеспечения ветеранов шахтерского труда.

Самі ж шахтарі пообіцяли підтримку Президенту і вручили йому свою-професійну нагороду.

- Разрешите от имени всех шахтеров Украины вручить вам трудовую грамоту.

Свято з урочистостями, але без гучних гулянь. На Донеччині цього року в День шахтаря - приспустили державні прапори у жалобі й скасували розваги. Напередодні на шахті "Покровська" загинули двоє гірників.

- Препрошую почитати пам'ять горняков, не вернувшись из забоя минутой молчание.

Посилення безпеки шахтарів - питання невідкладне, наголошує глава держави. Це обов'язково мають враховувати керівники шахт, коли переводять виробництво на нові стандарти.

Віктор Янукович каже: від розвитку вугільної промисловості напряду залежить енергетична безпека України. Це виробництво одним із перших у державі оговталось від кризи та ще й перевершило тодішні показники. І нині все більше вітчизняних підприємств переходять на вітчизняне вугілля замість імпортного газу.

На свята центр Києва стане пішохідним

Під час відзначення Дня Прапора - 23-го серпня, та Дня Незалежності - 24-го, центральні вулиці столиці перекриють для автовок. Завтра зранку не можна буде проїхати Хрещатиком - там біля будівлі КМДА підніматимуть державний прапор України. З п'ятниці до неділі доведеться ходити пішки від Бессарабки до Європейської площі. А в суботу обмежать рух біля пам'ятників Тарасу Шевченку, Михайлу Грушевському та Володимиру Великому. Пішохідною стане вулиця Лаврська - там буде парад вишиванок. На час свят зміниться і робота підземки - буде закрита станція метро "Майдан Незалежності", а в ніч з суботи на неділю потяги курсуватимуть на півгодини довше.

Дій Росії не було б, якби там були певні, що угоди України з ЄС не буде *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Гості «Вашої Свободи»: Юрій Рубан, колишній директор Національного інституту стратегічних досліджень; Олександр Литвиненко, заступник директора Національного інституту стратегічних досліджень (телефоном).

Інна Кузнецова: За 22 роки незалежності ностальгуючих за СРСР залишилося близько 40%, очільники парламентських фракцій дозволяють собі реєструвати законопроекти про зміну зовнішньополітичного курсу України, ЗМІ гудуть від незрозумілих так званих нових стратегій Росії щодо неможливості підписання Україною угоди про асоціацію, підприємства потерпають від «торговельних війн».

Ми чекали на Андрія Єрмолаєва, директора Національного інституту стратегічних досліджень, але за хвилину до ефіру з'ясувалося, що пана Єрмолаєва на ефірі не буде.

Пане Рубан, як Ви поясните, чому Україна не навчилася себе захищати за ці 22 роки незалежності? Чи я помиляюся, можливо?

Юрій Рубан: Я думаю, що кожна держава увесь час свого існування вчиться себе захищати. Тому що історія не зупиняється, кожного дня з'являються нові проблеми, виклики, часом вони стають загрозами, часом небезпеками. Тому я так не драматизував би нинішню ситуацію.

У нас є проблема. І вона виникла саме через, давайте відверто казати, у той спосіб, в який Україна зараз вирішує свої проблеми.

Якщо хочете, вона себе захищає у цьому світі. Як вона себе захищає? Прийняте рішення, судячи з усього, – це не просто рішення, а реальні переговори, які близькі до завершення.

Мова, звичайно, йде про наближення створення ЗВТ з ЄС, політичну асоціацію з ЄС. Це теж стратегія, якщо хочете, національної безпеки, це теж стратегія захисту своїх інтересів. Просто ця стратегія, судячи з Вашого вступу, я так інтерпретував би той Ваш вступ, увійшла у протиріччя з тим, як Російська Федерація розуміє свої власні національні інтереси, наприклад, у стосунках з Україною, з ЄС і з іншими партнерами. Таке трапляється.

І що? Зараз ми якраз спостерігаємо розгортання полеміки двох національних інтересів.

– Один із наших дописувачів у «Фейсбук» написав: «Можливо, Україні варто не захищатися, а нападати?».

Юрій Рубан: Я думаю, що Україні, звичайно, варто реалізовувати свій національний інтерес. Зрозуміло, що цей національний інтерес у найближчі місяці знову ж таки буде реалізовуватися не в категоріях нападів чи ще чогось, а в категорії складного переговорного процесу, у першу чергу переговорного процесу щодо угоди про асоціацію.

Звичайно, Україна при цьому хотіла б (і це абсолютно логічно, і це розумно) не декларувати якісь напади, «війни» і так далі, а, звичайно, захищати свої абсолютно реальні інтереси у зовнішній торгівлі, які існують. Бо російський ринок – це все-таки дуже важливих ринок для багатьох українських товарів. Так само, як український ринок – це дуже важливий ринок для російських товарів. У першу чергу, звичайно, для такого товару, як газ. Про це ми чуємо, цей товар, власне, у нас вже у зубах навіть.

– Чи розробляються державою якісь документи, які регламентували б це?

Юрій Рубан: Я думаю, що найголовніший документ, який регламентує це, опублікований пару тижнів на сайті Кабміну. Він називається проект угоди про асоціацію з ЄС. Це великий документ. Я думаю, що й не так багато людей його читало.

Я просто хочу одну річ сказати. Цей документ складається з кількох частин. І та частина, про яку ми найбільше говоримо в різних ефірах і так далі, про створення ЗВТ глибокої і всеосяжної, то це тільки четвертий розділ. А там ще є розділ перший, другий і третій.

– Пане Литвиненко, як Ви вважаєте, чи навчилася Україна себе захищати?

Олександр Литвиненко: Власне, я трохи переформулював би питання. Йдеться не про необхідність захисту, а про необхідність забезпечення розвитку України, модернізацію українського суспільства, економіки, держави. Бо захист – це, умовно кажучи, пасивна діяльність. От ми захищаємо, зберігаємо те, що в нас є. А проблема набагато складніша.

Нам потрібно докорінно змінювати те, що ми маємо. Нам треба не захищати його, а розвивати, модернізувати і змінювати. Якщо ми зможемо досягти необхідних темпів, необхідних змін у державному управлінні, в економіці, у суспільстві, тоді ми будемо здатні захистити наші національні інтереси.

– Що заважає нам зробити все те, про що Ви щойно казали?

Олександр Литвиненко: Що заважає нам зробити все те? Ми самі насамперед.

– Дуже добре сказано!

До речі, до цього, про що Ви щойно сказали, буде дуже актуальною відповідь на це ж саме запитання, про те, чи навчилася Україна сама себе захищати, Юрія Луценка, з яким я розмовляла хвилин 30 тому.

Юрій Луценко: Сьогодні Україна нагадує такий стан речовини, який називається «фазовим переходом» у фізиці. Це коли вода стоїть на повільному вогні, і в ній ніби нічого не відбувається, тільки інколи-інколи проскакують бульбашки і потім враз – «Бах!» – весь казан закипів.

Так от, сьогодні в Україні цей «фазовий перехід». І дуже велика кількість людей сьогодні починає розуміти необхідність захисту власного інтересу. Скажімо, обрання політиків через свій інтерес, а не тільки через свої уподобання.

Сьогодні це проявляється у маленьких, незначних, недобре підготовлених акціях протесту, які вибухають зараз по всій Україні. І от найбільше питання: хто зможе допомогти цим людям не об'єднатися в одну організацію, це неможливо, а комунікувати між собою?

– Чи є у нас така людина, яка могла б допомогти комунікувати?

Юрій Рубан: Звичайно, найпростіша позиція – це сказати, що ми самі винні, що не можемо захистити. Це те, що каже нам прем'єр-міністр. Що наші експортери, звичайно, самі винні, що їхню продукцію не пускають на митниці, ми самі винні, що Росія реалізує свій національний інтерес, а не наш, і так далі. Це безкінечні розмови.

Я хотів би привернути увагу до такої речі. Я був директором Національного інституту (стратегічних досліджень – ред.), коли президентом був Віктор Андрійович Ющенко, а Андрій Васильович Єрмолаєв зараз директор, коли президентом є Віктор Федорович Янукович. Президенти міняються, міняються директори інститутів, а, зверніть увагу, проблема україно-російських стосунків лишається.

Більше того, чи бачимо, що, не дивлячись на ті реальні поступки, які зробила нинішня влада, мова йде про те, що реально у 2010 році завдяки «харківським угодам» ми реально відмовилися від суб'єктності у сфері національної безпеки, зовнішньої політики і реально, судячи з усього, гуманітарної політики, і тепер після таких колосальних поступків виявилось, що проблематика україно-російських стосунків не просто існує – вона загострюється.

При всіх проблемах, які були у мій час, я щось не пригадую, щоб тоді зупинили на митниці потік українських товарів. Значить, це питання не особистісне, це питання не тих чи інших людей, це питання не суспільства, тому що у суспільстві люди можуть мати різні думки, – проблема тільки в тому, що (я можу мати свою думку, Ви можете мати, і 40% людей можуть мати свою думку) відповідальність моя чи тих 40% людей і відповідальність політичного керівництва країни – це зовсім різні відповідальності. Ця політична відповідальність не може бути знята шляхом соціологічних опитувань. Тоді нам не потрібна була б держава влада. Ми тоді б правили шляхом опитувань.

– А що робити?

Юрій Рубан: Очевидно, що реалізовувати свою власну політику захисту національних інтересів.

Знову ж таки, повертаюся, ця політика прописана в угоді про асоціацію з ЄС. Ще раз кажу, що там є другий і третій розділ, які говорять про наступне, про те, що ЄС розглядає Україну як партнера в реалізації політики безпеки і стабільності, і реалізації цих інтересів, так само, як і реалізації економічних інтересів у межах цього партнерства.

– Пане Литвиненко, нам треба розвивати цю стратегію, як сказав щойно пан Рубан. Але нам заважають. Хто заважає? Всередині країни чи ззовні?

Олександр Литвиненко: Я знову хочу повернутися до того, що я сказав. Ми весь час, наша держава прагне знайти заміники власної державної політики. От тепер ми вигадали, що от ми підпишемо асоціацію з ЄС, як у нас часто кажуть, що це є нашим планом дій на майбутнє. Це не так! ЄС нам нічого не винен, як нам, втім, нічого не винна й Росія. Винні ми тільки самі собі.

У нас є стратегія національної безпеки, яка була прийнята у 2012 році, а до цього була прийнята в 2007 році. Якщо ми пам'ятаємо, у стратегії 2012 року дуже чітко прописано, що стратегія 2007 року практично не виконувалася. Дуже ймовірно, що в наступній стратегії, яка буде прийнята в 2016-му, в 2017-му чи в 2021-му, я не знаю, коли, ми знову напишемо, що...

– От Ви кажете, що винні самі. Винні самі хто? Я? Ви? Чи політичне керівництво?

Олександр Литвиненко: Найпростіше – списувати всю проблематику на політичне керівництво. Я Вам чесно кажу, що я дуже не люблю таких жажальних дискусій у старому російському стилі, коли ми кажемо: хто винен і що робити? Наше стандартне. Давайте все ж таки почнемо з цілком конкретних речей.

У чому полягає сьогоднішня проблема? Російська Федерація, проголосивши свою офіційну мету стосовно України, залучення України до поглиблених інтеграційних процесів в Євразії, це вона прописала в стратегії, в концепції зовнішньої політики 2013 року, її реалізує всіма засобами, які їй доступні. Це зрозуміло. Нам може подобатися, нам може це не подобатися, але це є правда.

Що є інша ситуація? Як ми можемо на це реагувати? На це реагувати насамперед мусить держава, яка якимось чином прагне це зробити. Але на це мусить реагувати і бізнес, який має нарешті усвідомити, що тепер ідеться не про повернення до СРСР, про що в нас дуже багато люблять говорити.

Наступного СРСР не буде, бо не може бути. Йдеться про абсолютне переформатування простору, частиною якого залишається Україна, з цілью, щоб цей простір експлуатувався не локальними елітами, не в інтересах розвитку цих територій, а в інтересах саме московських еліт.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухач: Панове, скажіть, будь ласка, чи буде підписана угода з ЄС?

І ще. І чи буде Росія, яку ми, українці, ненавидимо, цю Росію, буде ставити палиці у колеса нашим людям, громадянам України?

– Наш слухач розписався за всіх українців.

Юрій Рубан: Це, звичайно, емоційні питання. Але якесь раціональне зерно у них, звичайно, є.

Звичайно, що переговори тривають. Повної гарантії сказати, що ця угода буде підписана, так само, як і сказати, що не буде підписана, то цього ще ніхто не знає. Відбувається дуже складний переговорний процес. Але я думаю, що оцих дій російської сторони не було б, якби була у російської сторони впевненість, що ця угода (про асоціацію – ред.) таки підписана не буде.

Судячи з усього, той дипломатичний і політичний процес, який відбувався останніх півроку, певні результати дає. Міняється позиція (це видно по заявах) європейських партнерів, міняється позиція в першу чергу Німеччини, міняється позиція ще деяких країн півдня Європи. Іншими словами, шанси на підписання цієї угоди реально зростають. Це перше.

Друге, що я хотів би сказати. Здоровий глузд говорить от про що. Я хотів би закликати. Оцей процес, який у нас відбувається (реалізації національних інтересів), то я не прихильник того, щоб він відбувався у категоріях, коли «кров очі заливає». Росія нікуди не подінеться. Це дійсно велика країна, з якою ми межуємо, яка може бути нашим нормальним партнером економічним.

Звичайно, що для того, щоб реалізувати національні інтереси в діалозі, а часом і в полеміці та в серйозній полеміці, то з таким партнером треба багато чого навчитися. Зокрема, нам треба навчитися того, про що казав Олександр Литвиненко. Нам треба навчитися папірці, які ми пишемо, там стратегія національної безпеки, яких є маса, пишеться, нам треба навчитися їх реалізовувати. Навчитися йти цим шляхом – між папером і реальністю.

Це, звичайно, велике мистецтво державного управління. Але все-таки, я ще раз наголошую, що в цьому мистецтві має значення саме політична воля керівництва. І я дуже сподіваюся, що ця політична воля буде проявлена, що ті не вирішені до цього часу питання, які дозволяють нам повністю, твердо сказати, що угода буде підписана, до 22 листопада (чи якого там?) будуть вирішені, що все-таки угода буде підписана.

– Пане Литвиненко, яка Ваша думка?

Олександр Литвиненко: Поживемо – побачимо. Точно стверджувати, чи буде підписана ця угода, чи не буде, надзвичайно складно. Інша справа, що є достатньо чіткий набір критеріїв, так званий «список Фюле», який ми прагнемо, ми мусимо реалізувати для того, щоб підписати цю угоду.

Дуже багато буде залежати від усіх політичних сил. Зокрема, дуже цікаво і дуже важливо, як пройдуть перші засідання українського парламенту у вересні, коли мусять бути прийняті багато серйозних документів.

Я не можу не погодитися з паном Рубаном, коли він каже, що так, дійсно, політичний, переговорний процес у Європі змінюється. І, як це не парадоксально, нинішні дії Російської Федерації достатньо позитивно можуть відбитися на наших шансах до підписання цієї угоди.

– Останніми днями почалися розмови стосовно необхідності проведення референдуму стосовно зовнішньополітичного курсу України. Зокрема, пан Колесніченко говорив у коментарях і в поданні до свого законопроекту про зміну зовнішньополітичного курсу про необхідність референдуму. Так само вчора проводив прес-конференцію лідер комуністів Петро

Симоненко. І вже сьогодні з'явилося багато реклами, в якій він говорить про необхідність проведення такого референдуму.

Як Ви вважаєте, чи може стати референдум такою собі «паличкою-виручалочкою» для збереження обличчя країни у випадку того, якщо Україна не виконає ці вимоги «списку Фюле» і не буде готова до підписання, але для того, щоб зберегти обличчя, буде сказано: цього не захотів народ?

Олександр Литвиненко: Я хочу нагадати Вам, що технологія проведення референдуму у зовнішньополітичних питаннях – уже було намагання її відпрацювати Україні. У 2006-2008 роках активно дебатовалося питання проведення референдуму щодо вступу України в НАТО.

Водночас слід чітко усвідомлювати, що, на відміну від питання НАТО, вступ України до ЄС і взагалі євроінтеграційний напрям реально підтримує відносна більшість населення нашої держави.

Інша справа, що проведення референдуму призведе до актуалізації дуже неприємних моментів, як регіональні відмінності і таке інше, створить привід для подальших політичних спекуляцій, які з радістю використають сили, котрі не зацікавлені в успішному майбутньому розвитку нашої держави.

– Запитання ще одного слухача.

Слухач: Шановні гості, це вам так хочеться, що більшість населення України прагне до НАТО. Я запевняю вас, що ви помиляєтеся.

Але в мене питання дещо іншого порядку. Тут згадали пана Симоненка і його партію. Це питання я ставив учора пану Соболеву, який був тут у студії. На мій погляд, він відповів не конкретно і дуже розмито.

Пан Симоненко і його партія прагнуть до союзу з Росією. Але відомо, що в самій Росії Компартію не дуже жалують, а всіляко відпихають від владного корита. Як ви можете пояснити дії пана Симоненка?

– Пане Рубан?

Юрій Рубан: Я хотів би на Вашу репліку зреагувати. Це моя думка, але вона полягає в наступному. Запитувати у людей про, наприклад, тонкощі реалізації безпекової, економічної і так далі політики, зокрема так «у лоба», щоб перекладати на людей питання, чи відповідає, чи не відповідає національним інтересам приєднання до НАТО, ЄС, Митного союзу чи будь-якого іншого союзу – то сама по собі нечесна технологія. І Олександр Литвиненко справедливо каже, що насправді ця технологія не на вирішення питання, а на загострення внутрішньополітичної ситуації в Україні.

А що стосується комуністів українських, Симоненка і так далі, згадайте, вони ж як? У маніфесті Компартії є ж оця фраза... Він же ж закінчується якою фразою? «У пролетаріїв немає Батьківщини». Очевидно, що саме так розуміє нинішню ситуацію і Симоненко, і його прихильники.

– Пане Литвиненко, Вам на закінчення одну якусь оптимістичну фразу.

Олександр Литвиненко: А оптиміста фраза дуже проста. Напередодні 22-річчю незалежності України я дуже сподіваюся, що ми відзначимо ще не одне десятиріччя нашої незалежності!